

РЕШЕНИЕ

№ 2239

гр. Бургас, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА Д. ЧАВДАРОВА

при участието на секретаря ДИАНА СТ. СИВОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА Д. ЧАВДАРОВА Гражданско дело
№ 20232120102301 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 239, вр. чл. 238 ГПК.

Образувано е по предявени от "УниКредит Булбанк" АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес управление: гр. С, р-н В, пл. ", срещу Г. Х. В., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр.Б, ж.к. ,, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240 и чл. 86 ЗЗД, за приемане на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество следните суми: сумата от 2 600 лева, представляваща непогасена главница по Договор за банков кредит № от 14.04.2021г., отпуснат по Програма на Министерския съвет на Р. Б за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19; сумата от 25,13 лева, представляваща лихва за забава върху просрочената главница, начислена за периода от 10.11.2021г. до 26.08.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 27.08.2022г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 5473/2022г. по описа на РС – Б, както и за осъждане на ответника на основание чл. 78 ЗЗД да заплати на ищцовото дружество сумата от 72,00 лева, представляваща сторени от последното разноски за връчване на покана за доброволно изпълнение и уведомление за обявяване предсрочната изискуемост на кредита.

Претендират се и сторените, както в исковото, така и заповедното производство, разноски.

Съобщението по чл. 131 ГПК е редовно връчено на ответника по реда на чл. 46 ГПК, чрез работодателя „ДЕМАРТ 2001“ ЕООД, на 14.07.2023г., като в законоустановения едномесечен срок същият не е депозирал писмен отговор на исквата молба. Издадената по ч.гр.д. № 5473/2022г. по описа на РС – Б. Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК също не оспорена от длъжника – настоящ ответник с възражение по чл. 414 ГПК, като допустимостта на настоящото производство е обусловена от връчването на заповедта по реда на чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ, вр. с чл. 47, ал. 5 ГПК и събрани от връчителя при съдебния изпълнител данни, че длъжникът не живее на известния по делото негов адрес.

В проведеното по делото открито съдебно заседание на 10.10.2023г. редовно призованият ответник (призовката е връчена на ответника на 14.09.2023г. по реда на чл. 46 ГПК, отново чрез работодателя „ДЕМАРТ 2001“ ЕООД) не се е явил лично или чрез представител. Същият не е направил и искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. Ищцовото дружество, от своя страна, своевременно – със сезиралата съда искова молба и с депозирана по делото нарочна молба вх. № 37162/06.10.2023г., чрез процесуалния си представител адв. С. А. от САК, е направило искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Видно от приложените по делото книжа, на ответника двукратно (с Разпореждане № 5873/30.05.2023г. и Определение № 5134/08.09.2023г., преписи от които са връчени на страната) са били указани последиците от неспазване на срока за отговор на исквата молба и от неявяването му лично или чрез представител в открито съдебно заседание. Същият е уведомен изрично за възможността за постановяване на неприсъствено решение срещу него и предпоставките, при настъпване на които процесуалният закон предвижда това.

Ищецът е основал исковите си претенции на следните фактически твърдения:

На 14.04.2021г. между "УниКредит Булбанк" АД /в качеството на кредитор/ и ответника /в качеството на кредитополучател/ е сключен Договор за банков кредит №....., отпуснат по Програма на Министерския съвет на Република България за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19. По силата на така сключения договор банката – ищец е предоставила на ответника сумата в размер на 2600 лева срещу насрещното задължение на последния да върне отпуснатите средства в срок до 14.04.2026г., съобразно разписан между страните погасителен план. В т. 6 от Договора за кредит бил предвиден гратисен период за издължаването му до 10.11.2021г. Сочи се, че считано от тази дата – 10.11.2021г. кредитополучателят – настоящ ответник е изпаднал в забава за плащанията по кредита, като в доколкото в периода 10.11.2021г. – 10.08.2022г. същият не е заплатил общо 10 (десет) броя вноски, представляващи главница, върху падежиралата и просрочената такава, на осн. т. 11.2 от Договора е била

начислена и лихва за забава. За периода 10.11.2021г. – 26.08.2022г. /датата, предхождаща тази на сезиране на заповедния съд/ лихвата за забава е в размер на 25,13 лева. Предвид необслужването на дълга от страна на кредитополучателя в рамките на повече от 31 дни, на основание т. 25, във вр. с т. 28.1 от Договора, на 18.08.2022г. банката – ищец е обявила остатъка от кредита за изцяло предсрочно изискуем и е пристъпила към принудително събиране на вземанията си по него. Сочи се, че нарочно уведомление от страна на банката, обективизиращо волеизявлението □ за обявяване на остатъка от кредита за предсрочно изискуем, е редовно връчено на длъжника – настоящ ответник, на 27.04.2022г., по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК, вр. с чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ, чрез ЧСИ Д. Н, рег. № 804 по КЧСИ и район на действие – Окръжен съд – Б, за което кредиторът е сторил разноси в размер на 72,00 лева. Предвид липсата на изпълнение от страна на длъжника ищецът е подал заявление по реда на чл. 417 ГПК, въз основа на което, по ч.гр.д. № 5473/2022г. по описа на РС – Бургас в негова полза е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК за претендираните главница, лихва за забава върху просрочената главница и законна лихва, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК същият е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземанията си по заповедта, предвид обстоятелството, че последната е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК.

Ответникът, при проявената пасивност, а именно – липса на ангажиран отговор и становище по основателността на исковите претенции в първото по делото открито съдебно заседание, не е оспорил тези твърдения.

За обстоятелствата, формиращи елементите на правопораждащите съдебно предявените вземания фактически състави на чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240, чл. 86 ЗЗД и чл. 78 ЗЗД, ищцовото дружество е представило писмени доказателства, които съответстват на наведените в исковата молба твърдения за съществуващи в неговия патримониум ликвидни и изискуеми парични притезания спрямо ответника по сключен между тях Договор за банков кредит №от 14.04.2021г., отпуснат по Програма на Министерския съвет на Р. Б. за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19.

Преценени в тяхната съвкупност, така представените доказателства обуславят извод за вероятна основателност на предявените икове.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че са налице предпоставките, обективирани в разпоредбата на чл. 239 ГПК, поради което и претенциите на ищеца следва да бъдат уважени с постановяване на неприсъствено решение по делото срещу ответника.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед изхода на делото, своевременно направеното искане за присъждането им и представените доказателства за тяхното извършване, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените по настоящото дело разноси в общ размер на 562,46 лева, от които 151,50 лева за внесена държавна такса и 410,96 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Съгласно задължителните указания, дадени в т. 12 на Тълкувателно решение № 4/2013г. от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство. Предвид последното, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него в качеството му на заявител в заповедното производство разноски в общ размер на 112,50 лева, от които 52,50 лева за внесена държавна такса и 60 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, на основание чл. 239, ал. 2 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителни искове, че ответникът **Г. Х. В., ЕГН *******, с настоящ адрес: гр.Б, ж.к „, **ДЪЛЖИ** на ищеца **„УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536**, със седалище и адрес управление: гр. С, р-н **следните суми: сумата от 2 600 лева /две хиляди и шестстотин лева/**, представляваща непогасена главница по Договор за банков кредит №..... от 14.04.2021г., отпуснат по Програма на Министерския съвет на Република България за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19; сумата от **25,13 лева /двадесет и пет лева и тринадесет стотинки/**, представляваща лихва за забава върху просрочената главница, начислена за периода от 10.11.2021г. до 26.08.2022г., **ведно със законната лихва върху главницата**, считано от датата на подаване на заявлението – 27.08.2022г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 5473/2022г. по описа на РС – Б, **на осн. чл. 9 ЗПК, вр. чл. 240 и чл. 86 ЗЗД.**

ОСЪЖДА Г. Х. В., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр.Б, ж.к „, **ДА ЗАПЛАТИ** на **„УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536**, със седалище и адрес управление: гр. С, р-н **сумата от 72,00 лева /седемдесет и два лева/**, представляваща сторени от ищеца в качеството му на кредитор по Договор за банков кредит № от 14.04.2021г., отпуснат по Програма на Министерския съвет на Република България за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19, разноски за връчване на длъжника на покана за доброволно изпълнение и уведомление за обявяване предсрочната изискуемост на кредита, **на осн. чл. 78 ЗЗД.**

ОСЪЖДА Г. Х. В., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр.Б, ж.к „, **ДА ЗАПЛАТИ** на **„УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536**, сумата от **562,46 лева /петстотин шестдесет и два лева и четиридесет и шест стотинки/**, представляваща сторени в настоящото исково производство разноски, от които 151,50 лева за внесена държавна такса и 410,96 лева за заплатено

адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Г. Х. В., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр.Б, ж.к „, ДА ЗАПЛАТИ на „УниКредит Булбанк" АД, ЕИК 831919536, сумата от **112,50 лева /сто и дванадесет лева и петдесет стотинки/**, представляваща сторени в заповедното производство по ч.гр.д. № 5473/2022г. по описа на РС – Б разноси, от които 52,50 лева за внесена държавна такса и 60 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Вярно с оригинала: З.М.

Съдия при Районен съд – Бургас: /п/Ив.Чавдарова_____